

รายงานผลการอบรมให้ความรู้เรื่องการเสริมสร้าง และพัฒนาทางด้านจริยธรรม การรักษาวินัย รวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยและให้ความรู้เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่

๑.วิธีดำเนินงาน

กำหนดการจัดอบรมให้ความรู้เรื่องการเสริมสร้าง และพัฒนาทางด้านจริยธรรม การรักษาวินัย รวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยและให้ความรู้เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดวินัย แก่เจ้าหน้าที่จากหน่วยงานในสังกัด ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องประชุมศูนย์คุณภาพ โรงพยาบาลกรงปินัง

๒.กลุ่มเป้าหมาย

- ๒.๑ คณะกรรมการบริหารโรงพยาบาล
- ๒.๒ หัวหน้าฝ่าย/งาน โรงพยาบาล
- ๒.๓ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
- ๒.๔ เจ้าหน้าที่พัสดุ
- ๒.๕ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงาน ITA

๓.รูปแบบการอบรม

ประชุมการอบรมแบบ On air ผ่านระบบการประชุมทางไกล Webex Meeting

๔.วัตถุประสงค์

๔.๑ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ มีความรู้ความเข้าใจและบรรทัดฐานที่ถูกต้องเกี่ยวกับสิทธิ อำนาจ หน้าที่ และเกี่ยวกับระเบียบ และปฏิบัติงานตามหลักการบรรทัดฐานทางกฎหมาย พร้อมคิดแยกแยะผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ส่วนรวมความไม่ทนและความอายต่อการทุจริต

๔.๒ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ค่านิยมหลักของมาตรฐานจริยธรรม ไปสู่กลุ่มเป้าหมายอื่น ๆ เพื่อมุ่งสร้างสังคมที่ข้าราชการมีวินัยและจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่

๔.๓ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ทุกระดับ มีความตระหนักถึงการป้องกันมิให้เกิดการกระทำผิดวินัยในการปฏิบัติงาน

๔.๔ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามหลักธรรมาภิบาล

๕. การประเมินผลการอบรม

เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๗ ณ ห้องศูนย์คุณภาพ โรงพยาบาลกรุงปิ่นง จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการเสริมสร้าง และพัฒนาทางด้านจริยธรรม การรักษาวินัย รวมทั้งการป้องกันมิให้กระทำผิดวินัยและให้ความรู้เรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนแก่เจ้าหน้าที่ เพื่อให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ที่มีความเข้าใจเกี่ยวกับวินัยและการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดวินัย ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ โดยมีกลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมอบรมทั้งสิ้น ๑๕ คน

๖. ผลที่ได้รับ

๑. ทำให้ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับวินัย ข้าราชการพลเรือนสามัญ และการรักษาวินัยกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน
๒. ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคล และประโยชน์ส่วนรวม
๓. ผู้เข้าร่วมการอบรมสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติได้อย่างประสิทธิภาพ

๗.สรุปเนื้อหาการบรรยาย

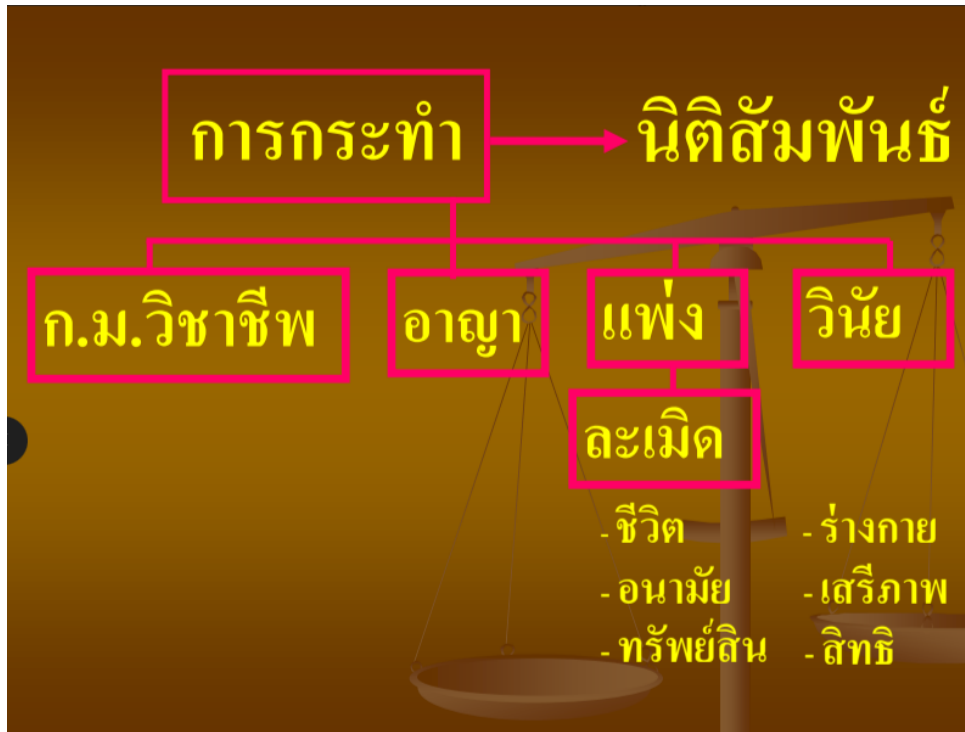
๑. วินัยข้าราชการ (ก.ม.เฉพาะ)

๑. พ.ร.บ ข้าราชการพลเรือน
๒. กฎหมายปกครอง
๓. ระเบียบบริหารราชการ มติ ค.ร.ม
๔. ป.พ.พ.
๕. หลัก ก.ม.

ลักษณะพึงประสงค์

๑. เก่ง
๒. ดี
๓. มีผลสัมฤทธิ์
๔. ทนต่อการเปลี่ยนแปลง

หลักฐานการบรรทัดฐานทางกฎหมาย

กฎหมาย

คือ กฎหรือข้อบังคับซึ่งผู้มีอำนาจของประเทศได้ตราหรือบัญญัติขึ้น เพื่อบังคับให้ผู้อยู่ในประเทศนั้น ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ หากฝ่าฝืนจะมีโทษตามที่กำหนด

ลักษณะกฎหมาย

๑. มีลักษณะเป็นคำสั่งบังคับ
๒. กำหนดขึ้นโดยผู้มีอำนาจในสังคม ซึ่งเรียกว่า “รัฐอธิปัตย์”
๓. ใช้บังคับเป็นที่ทราบแก่คนทั่วไป
๔. ต้องมีสภาพบังคับแก่ผู้ฝ่าฝืน

มูลเหตุที่ทำให้เกิดกฎหมาย

๑. หัวหน้าเผ่า

๒. ขนบธรรมเนียมประเพณี
๓. ความเชื่อในเทพเจ้า
๔. ความยุติธรรม

ที่มาของกฎหมาย

๑. มาจากจารีตประเพณี
๒. มาจากตัวบทกฎหมาย หรือ กฎหมายลายลักษณ์อักษร

ระบบกฎหมายลายลักษณ์

๑. ระบบกฎหมายลายลักษณ์ อักษร (Civil law)
๒. ระบบกฎหมายที่ไม่เป็นลายลักษณ์อักษร หรือกฎหมายจารีตประเพณี (Common law)

ประเภทของกฎหมาย

แบ่งตามลักษณะการใช้

๑. กฎหมายสารบัญญัติ
๒. กฎหมายวิธีสบัญญัติ

แบ่งตามลักษณะความสัมพันธ์

๑. กฎหมายมหาชน
๒. กฎหมายเอกชน
๓. กฎหมายระหว่างประเทศ

ลักษณะของกฎหมายอาญา

๑. กฎหมายมหาชน
๒. ตรีความตาม “อักษร”

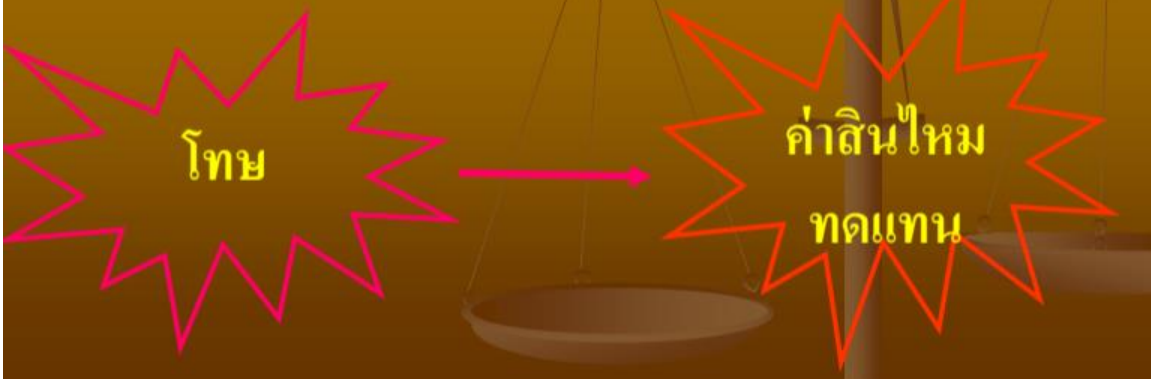
โทษทางอาญา

๑. ประหารชีวิต
๒. จำคุก
๓. กักขัง
๔. ปรับ
๕. ริบทรัพย์สิน

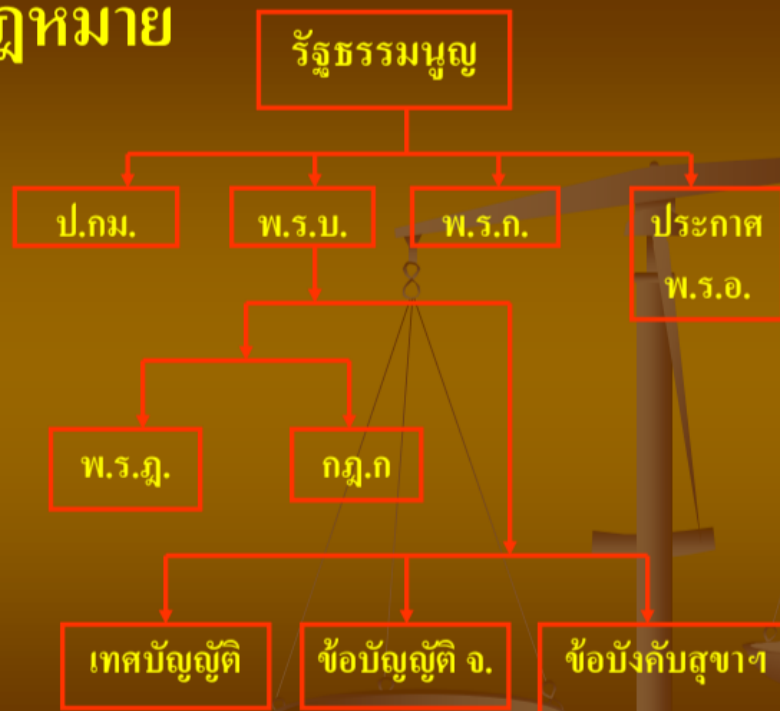
ลักษณะของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

1. เป็นกฎหมายว่าด้วยความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือนิติบุคคล

2. ตีความตาม “เจตนารมณ์”

ชั้นกฎหมาย

การใช้กฎหมาย

- ใช้กฎหมายซึ่งมีหรือใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น
- ไม่มีผลย้อนหลังในทางที่เป็นโทษต่อผู้กระทำ

บุคคล

บุคคลธรรมดา/นิติบุคคล

สภาพบุคคล

- การเริ่มต้น (การคลอด/ทารกในครรภ์, มารดา)
- การสิ้นสุด (การตาย)

ส่วนประกอบของสภาพบุคคล

๑. ชื่อ

๒. ภูมิลำเนา

ก. มีถิ่นที่อยู่หลายแห่ง → แหล่งสำคัญ

ข. ภูมิลำเนาไม่ปรากฏ → ถิ่นที่อยู่ขณะนั้น

ค. ไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง → พบเห็น

๓. สถานะ

๔. สัญชาติ

การกระทำ

การกระทำหรือการก่อให้เกิดผลอันหนึ่งอันใดขึ้น โดยงดเว้นการที่จะต้องกระทำ เพื่อป้องกันผลนั้น โดยรู้สำนึก

องค์ประกอบ

กระทำ/ก่อให้เกิดผลอันหนึ่งอันใด โดยการงดเว้น โดยรู้สำนึก

การกระทำโดยเจตนา

การกระทำ โดยรู้สึกในการที่กระทำ และในขณะเดียวกันผู้กระทำประสงค์ต่อผลหรือยอมเล็งเห็นผลแห่งการกระทำนั้น

องค์ประกอบ

๑.กระทำโดยรู้สำนึก

๒.ผู้กระทำประสงค์ต่อผล/ยอมเล็งเห็นผลแห่งการกระทำนั้น

การกระทำโดยไม่เจตนา

การกระทำโดยเจตนาต่อผลอันหนึ่งอันใดหากแต่ผลอันเกิดขึ้นนั้นเป็นผลร้ายกว่าเจตนาเดิมที่มีอยู่

การกระทำโดยประมาท

การกระทำมิใช่โดยเจตนา แต่กระทำโดยปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลในภาวะเช่นนั้นจักต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ และผู้กระทำอาจใช้ความระมัดระวังเช่นว่านั้น ได้แต่หาได้ใช้เพียงพอไม่

การกระทำโดยทุจริต

การแสวงหาประโยชน์ อันมิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น

การสืบสวน

การแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งความผิด

การสอบสวน

การรวบรวมพยานหลักฐานและการดำเนินการอื่น ๆ เพื่อที่จะทราบข้อเท็จจริงหรือพิสูจน์ความผิด เพื่อที่จะนำตัวผู้กระทำผิดมาลงโทษ

กฎหมายปกครอง

ที่มา รัฐ → ปังเจกชน

- ประโยชน์สาธารณะ
 - สิทธิเสรีภาพของประชาชน
- เป็น กม. มหาชนที่วางหลักเกณฑ์เกี่ยวข้อง
- การจัดระเบียบบริหารของรัฐ
 - การดำเนินการในการจัดบริการสาธารณะ

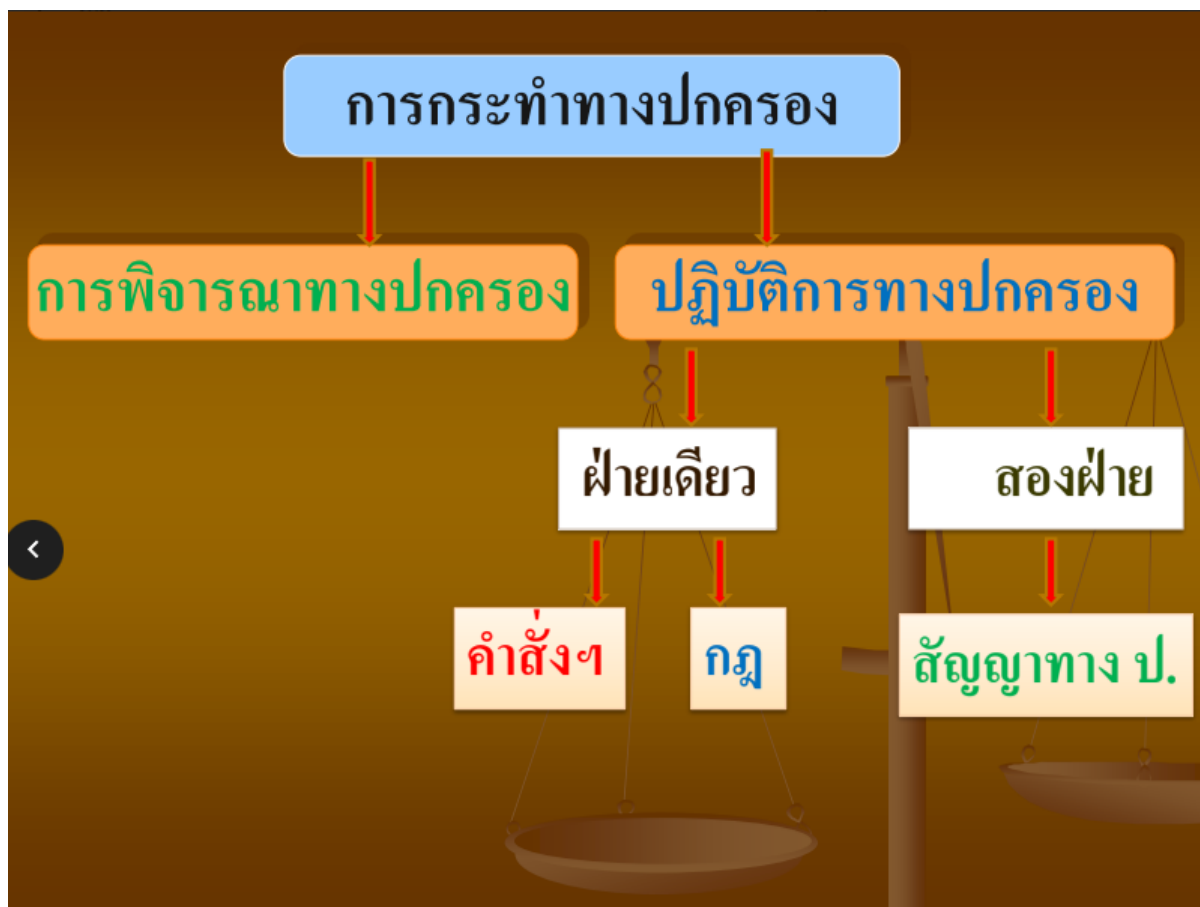
- หลักความเกี่ยวพันในทางปกครองระหว่างฝ่ายปกครองกับเอกชน และฝ่ายปกครองด้วยกัน
- การกำหนดสถานะ การกระทำ ควบคุมฯ

วิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง

การเตรียมการและการดำเนินการของเจ้าหน้าที่ เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง หรือ กฎ และรวมถึงการดำเนินการใดๆ ในทางปกครองตามพระราชบัญญัตินี้

หน่วยงานทางปกครอง

- ส่วนราชการ
- รัฐวิสาหกิจ
- องค์การมหาชน
- ผู้รับมอบหมาย

คำสั่งทางปกครอง

- ทัวไป
- เฉพาะกรณี
 - ประกาศห้ามเข้าเขตก่อสร้าง
 - ประกาศรับสมัครงาน (ล๊อคสเป็ก)
 - ประกาศประกวดราคา (ล๊อคสเป็ก)

คำสั่งทางปกครองด้านบริหารบุคคล

เลื่อน/ลด/ปลด/โอน/อนุมัติ/อนุญาต/ย้าย

คำสั่งทางปกครองด้านพัสดุ

- รับ/ไม่รับคำเสนอขาย
- อนุมัติสั่งซื้อ*สั่งจ้าง
- ยกเลิกการจัดซื้อ/จัดจ้าง
- สั่งให้เป็นผู้ทำงาน

คำสั่งทางปกครองด้านอื่น

อนุมัติ/อนุญาต/การรับรอง/การรับจดทะเบียน

ผลของการวินิจฉัยว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง

๑.ต้องนำ พ.ร.บ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาใช้บังคับด้วย

๒.โดยหลัก อาจถูกฟ้องเพิกถอนที่ศาลปกครองได้ถ้าทำให้เดือดร้อนเสียหาย

คู่กรณี

๑.ผู้ยื่นคำขอ

๒.ผู้คัดค้านคำขอ

คำสั่ง

๓.ผู้อยู่ในบังคับหรือจะอยู่ในบังคับของคำสั่ง

๔.ผู้ซึ่งได้เข้ามาในกระบวนการพิจารณาทางปกครอง เนื่องจากสิทธิจะถูกระงับจากผลของ

สิทธิของคู่กรณี

- ๑.ได้รับการพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกลาง
- ๒.รับแจ้งสิทธิและหน้าที่ในกระบวนการพิจารณา
- ๓.รับคำแนะนำให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขอ หรือเอกสาร
- ๔.แต่งตั้งบุคคลกระทำการแทนได้
- ๕.ได้รับการพิจารณาโดยรอบคอบและคอยในเวลาอันควร
- ๖.นำทนายความหรือที่ปรึกษาเข้ามาในการพิจารณา
- ๗.รับทราบข้อเท็จจริงและโต้แย้งหรือแสดงหลักฐาน
- ๘.ขอตรวจดูเอกสาร
- ๙.รับทราบเหตุผล
- ๑๐.รับแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์
- ๑๑.มีสิทธิในการอุทธรณ์และขอให้พิจารณาใหม่

ข้อห้าม

๑. เป็นคู่กรณี (ผู้ยื่นคำขอ/คำคัดค้าน/ผู้อยู่หรือ จะอยู่ในบังคับของคำสั่ง)
๒. เป็นคู่หมั้น/คู่สมรส
๓. เป็นญาติ (ผู้บุพการี/ผู้สืบสันดาน/พี่น้อง/ลูกพี่น้อง/ญาติเกี่ยวพันทางแต่งงาน/พี่น้อง)
๔. เป็นหรือเคยเป็น (ผู้แทนโดยชอบธรรม/ผู้พิทักษ์/ผู้แทน/ตัวแทน)
๕. เป็นเจ้าหน้าที่/ลูกหนี้/นายจ้าง

ลักษณะคดีปกครอง

- ๑.พิพาทเกี่ยวกับหน่วยงาน/จนท. ออกกฎหรือคำสั่ง โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
- ๒.พิพาทเกี่ยวกับหน่วยงาน/ จนท. ละเลย ต่อหน้าที่หรือปฏิบัติหน้าที่ ล่าช้า เกินสมควร
- ๓.พิพาทเกี่ยวกับการ กระทำละเมิด หรือความรับผิดชอบอื่นของหน่วยงาน/ จนท. จากการใช้อำนาจตามกฎหมาย
- ๔.พิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง
- ๕.คดีที่กม. กำหนดให้หน่วยงาน/จนท. ฟ้องคดีต่อศาล เพื่อบังคับให้บุคคลกระทำหรือละเว้นการกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด
- ๖.คดีที่กม.กำหนดให้อยู่ในเขตอำนาจของศาลปกครอง

ผู้มีสิทธิคดีปกครอง

- ๑.ผู้ได้รับความเดือนร้อนเสียหาย หรืออาจเดือดร้อนเสียหาย จากกการกระทำของหน่วยงาน/จนท.ของรัฐ
- ๒.ได้อุทธรณ์โต้แย้งการกระทำนั้นตามที่กฎหมายกำหนด

อายุความการฟ้องคดีปกครอง

หลัก ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้เหตุแห่งการฟ้องคดี หรือเมื่อพ้น ๙๐ วัน นับแต่วันมีหนังสือร้องต่อหน่วยงาน แล้วได้รับแจ้ง/ไม่ได้รับแจ้ง

ข้อกำหนดเฉพาะ

- คดีตาม ๓ อายุความ ๑ ปี
- คดีตาม ๔ อายุความ ๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๐ ปี
- คดีคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ/สถานะของบุคคล จะฟ้องคดี เมื่อใดก็ได้

๒.วินัยข้าราชการพลเรือน

หมายถึง แบบแผนความประพฤติที่ กฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับกำหนดให้ข้าราชการประพฤติปฏิบัติ หรือละเว้นการประพฤติปฏิบัติ

วินัยข้าราชการพลเรือนที่มีความสำคัญ

๑. ต่อรัฐบาล

๒. ต่อตัวข้าราชการ

๓. ต่อผู้บังคับบัญชา

จุดมุ่งหมายและขอบเขต

หลักเกณฑ์การพิจารณา กระทบต่อ

๑. ประสิทธิภาพ/ประสิทธิผล

๒. ความมั่นคงของชาติ

๓. ความพอใจของประชาชน

๔. ภาพพจน์ ชื่อเสียงของทางราชการ

สาเหตุของการกระทำผิดวินัย

๑. ความไม่รู้

๒. งานกับคนไม่สมดุลกัน

๓. อบายมุขต่างๆ

๔. ตัวอย่างที่ไม่ดี

๕. โอกาสเปิดช่องล่อใจ

๖. การปล่อยปละละเลยของ ผบ.

๗. ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

โทษทางวินัย มี ๕ สถานคือ

ความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๑. ภาคทัณฑ์

๒. ตัดเงินเดือน

๓. ลดขั้นเงินเดือน

ความผิดอย่างร้ายแรง

๑. ปลดออก

๒. ไล่ออก

ข้อสังเกต

๑. การว่ากล่าวตักเตือน } ไม่ใช่โทษ
๒. ทำทัณฑ์บนเป็น นส. }

ข้อกำหนดวินัย

พ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการพลเรือน

๑. วินัยต่อประเทศชาติ

๒. วินัยต่อประชาชน

๓. วินัยต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

๔. วินัยต่อผู้บังคับบัญชา

๕. วินัยต่อผู้ร่วมงาน

๖. วินัยต่อตนเอง

ข้อบัญญัติวินัย

ข้อบัญญัติวินัยต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรมให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของรัฐบาลและระเบียบแบบแผนของทางราชการ ทำให้เกิดผลดีแก่ราชการด้วยความตั้งใจและรักษาประโยชน์ของทางราชการตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบของทางราชการ

องค์ประกอบ

๑. มีคำสั่งของ ผบ.
๒. เป็น ผบ. ตามกฎหมาย ก. กฎหมายบัญญัติไว้ ข. ได้รับมอบอำนาจ
๓. สั่งในหน้าที่ราชการ
๔. เป็นคำสั่งที่ชอบด้วย กม./ระเบียบ
๕. มีเจตนาชัดเจน / หลีกเลียง
๖. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

ปฏิบัติหน้าที่สุภาพเรียบร้อย รักษาความสามัคคี อำนวยความสะดวก ให้ความเป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาติดต่อราชการพร้อมวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

บริการประทับใจ

1. ยิ้มแย้มแจ่มใส
2. เต็มใจช่วยเหลือ
3. ไม่เบื่อบำถาม
4. พึงความครบถ้วน
5. รีบด่วนบริการ

6. อ่อนหวานน่ารัก
7. ไม่สักแต่ทำ
8. น้ำคำไพเราะ
9. เหมาะสมสถานที่
10. ไม่มีนอกใน

บริการยอดเยี่ยม

1. ปากหมา

2. หน้า
ยิ้ม

3. ตักตวง

4. ถ่วงเรื่อง

5. เชื่องช้า

6. ล้าสมัย

7. ไม่แน่ชัด

8. ปัดสวะ

9. ละเลย

10. เฉยชา

- ต้องวางตนเป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ
- ต้องรักษาชื่อเสียงของตน และรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย
- กระทำการอื่นใดที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ต้องไม่รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

องค์ประกอบ

๑. มีการรายงาน

๒. ข้อความที่รายงานเป็นเท็จ หรือเป็นการปกปิดข้อความที่ควรต้องบอก

๓. เป็นการรายงานต่อ ผบ. ตามกฎหมาย

๔. เป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง

- ต้องไม่ปฏิบัติราชการอันเป็นการกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- ต้องไม่อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัย ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น
- ต้องไม่ประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ
- ต้องไม่กระทำการหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการอัน อาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน

- ต้องไม่เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นใดที่มีลักษณะงานคล้ายคลึงกันนั้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

- ต้องไม่กระทำการอันเป็นการลวงละเมิด หรือคุกคามทางเพศ

- ต้องไม่ดูถูกเหยียดหยาม หรือข่มเหงประชาชนผู้มาติดต่อราชการ

- ต้องไม่กระทำการอื่นใดตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ โดยมีชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือโดยทุจริต

องค์ประกอบ

1. มีหน้าที่ “หน้าที่ราชการ” ที่ต้องปฏิบัติ
2. ปฏิบัติ/ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบ
3. เพื่อให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง หรือเพื่อให้ตนเอง/ผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มีควรได้
 - ละทิ้งหรือทอดทิ้งหน้าที่ราชการ โดยเสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง
 - ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลาเกิน ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร
 - กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ที่ น.ว.208/2494 กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี 3
กันยายน 2496

ก. เล่นการพนัน

1. การพนันประเภทที่กฎหมายห้ามขาด

ปลดออก ไล่ออก

บัญชี ก.

1. หวย ก.ข.
2. โปป๋าน
3. โปก้า
4. ถั่ว
5. แปกเก้า
6. จับยี่เกี๊ยะ
7. ต่อแต้ม
8. เบี้ยโบก หรือคู๋เกี๊ยะ หรืออีจั้ง
9. ไพ่สามใบ
10. ไพ่สามอัน
11. ซ้างงา หรือป็อก
12. ไพ่ดำไม้แดง หรือ ปลาดำปลาแดง หรือ ดำอีแดง

13. อีโปงกรอบ
14. กำตัด
15. ไม้หมุนหรือล้อหมุนทุกอย่าง
16. หัวโตหรือทายภาพ
17. การเล่นซึ่งมีการทรมานสัตว์
18. บิลเลียดรู ดีฟี
19. โยนจิม
20. สี่เหลงลัก
21. ขลุ่ยขลิก
22. น้ำเต้าทุกอย่าง
23. ไฮโลว์
24. อีก็อย
25. ปั้นแปะ
26. อีโปงซัด
27. บารากา
28. สล๊อทแมชีน

2. การพนันประเภทที่กฎหมายให้เล่นได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาต

(ก) เล่นโดยไม่ได้รับอนุญาต

- ครุ จนท.วัฒนธรรม ลงโทษตาม 1.
- ขรก.อื่น → ตามควรแต่กรณี

(ข) เล่นโดยได้รับอนุญาต

- ขรก.อื่น + → ตามควรแต่กรณี
- หมกมุ่น

ข. เสพสุรา

ข้าราชการผู้ใดเสพสุรามีนเมาจนไม่สามารถครองสติได้ ซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ ให้ลงโทษตามควรแก่กรณี ยกเว้น

1. เสพสุราขณะปฏิบัติหน้าที่ราชการ
2. เมาสุราเสียราชการ

3. เมาสุราในที่ชุมนุมจนเกิดเรื่องเสียหายหรือเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ให้ลงโทษสถานหนักถึง ปลดออกหรือไล่ออก

- ดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ ช่มเหง หรือทำร้ายประชาชนผู้มาติดต่อราชการอย่างร้ายแรง
- กระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก เว้นแต่เป็นโทษ สำหรับความผิดที่ได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชาในเรื่องวินัย

๑. เสริมสร้างและพัฒนาใหม่วินัย
๒. ป้องกันมิให้มีการกระทำ
๓. ดำเนินการทางวินัย

การดำเนินการทางวินัย

๑. วินัยไม่ร้ายแรง – ดำเนินการตามที่ ผบ. เห็นสมควร ๑. ดำเนินการทางวาจา ๒. ดำเนินการทางลายลักษณ์
๒. วินัยร้ายแรง – แต่งตั้ง กก. สอบสวน

การอุทธรณ์

๓๐ วัน - ก.พ.ค.

การร้องทุกข์

ต่ำกว่า ผวจ. → ผวจ.

ต่ำกว่า อธิบดี → อธิบดี

ผวจ./อธิบดี → ก.พ.ค

ความผิดอาญาที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบวิชาชีพ

๑. ประมาท
๒. เปิดเผยความลับ
๓. ปลอมเอกสาร
๔. ทำแท้ง
๕. ทอดทิ้งผู้ป่วย
๖. ปฏิเสธการช่วยเหลือ